

Julerim

Lukasevangeliet kap. 2 v. 12. Johannesevangeliet kap 1 v. 1-18

1. En kejser står på magtens top
og tæller hele verden op.
Så vidt og bredt hans magt når ud,
at folk sig bøjer som for gud.
2. Og tællingen skal bruges til
lidt pral i magtens skuespil
og til at skrive skatter ud -
for det er dyrt at være gud.
3. Så alle folk må møde frem
og blive talt i slægtens hjem.
At hundsnes med er ikke sjov,
men kejsergudens ord er lov,
4. skønt mangel i sit stille sind
har tænkt : Han rager mig en pind -
den kejsers magt er vold og mord.
Vi længes efter fred på jord?
5. Totusind år er rullet hen,
Augustus tæller om igen,
og magtens spil blir ved og ved,
og småfolk bliver hundset med.
6. Og der skal stadig mere til,
før magten får det, som den vil,
med bomber eller pengemagt,
indtil vel alt blir ødelagt.
7. I et århundred, der har set
mer ondt, end før på jord er sket,
kan folk, der bliver hundset med,
gi' op at længes efter fred.
8. Men sig til dem, at freden er
i dette øjeblik helt nær.
Et lys er tændt i verdens nat,
for vi er ej af Gud forladt.
9. For dengang kejser August stod
og talte folk i overmod,
da greb Gud ind, som kun Gud kan,
og magten fik sin overmand.
10. Et drengbarn på nogle pund
blev født en råkold midnatsstund
i Betlehem, i Davids by,
som ikke undte ham et ly.
11. Men dette barn var større end
kong David og hans største mænd,
og kejsergudens stolte Rom
var slum imod hans herredom.
12. For han var Gud fra evighed -
Guds ord, som satte alt i skred,
så livet brød sig vej af ler,
og uden ham slet intet er.
13. Men når Gud handler, sker det tit,
at det for os ser ud af lidt,
fordi vi tror, alt stort ser ud
som kejsere i kejserskrud.
14. Men når den Onde tager fat
og laver dagen om til nat,
hvem kan så skelne kejsere
fra udskud og stabejsere?
15. Og når Guds lys beskiner alt,
blir kejserekåben til en pjalt,
mens tigger står i helligt skrud
i kærlighedens lys fra Gud.
16. Som brændeglas i focus kan
forvandle solens lys til brand,
sådan brød dér i Betlehem
Guds kærlighed i lue frem.
17. Det lys kan mørket ej forstå,
og ingen magt får has derpå,
for magten blegner i dets skær,
og midt i natten er Gud nær.
18. Det barn var Gud fra evighed -
og hvad han var, det stod han ved,
men han gav afkald og blev født
som magtesløs, som en udstødt,
19. for at ta' del i jordens nød
og dele med os smertens brød
og blive skamløst hundset med
og længes med os efter fred.
20. Han valgte pladsen blandt de små
- det fandt den Onde aldrig på -
blandt dem, de store træder ned,
dér var han livsnær kærlighed,
21. så livsnær, han gik helt derud,
hvor han, der selv var livets Gud,
skreg højt i dødens mørke nat :
"Gud, hvorfor har du mig forladt."
22. Dér blev han tavs og døde så
- det kunne mørket godt forstå,
men bugt med lyset fik det ej,
for gennem død brød lyset vej.
23. Jo, lyset brød i mørket frem
den nat i byen Betlehem -
en bette purk - en lille gnist -
men han er lyset først og sidst.
24. Og selv om mørkets magt tar til,
så ved vi, det har tabt sit spil,
for dem, der længes efter fred,
dem følges Jesus gerne med.
25. Så sig til dem, at freden er
i dette øjeblik helt nær.
Et lys er tændt i verdens nat,
vi aldrig blir af Gud forladt.